

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 1 februari 2016 uitspraak gedaan inzake het beroep van

mevrouw ....., wonende te Teteringen, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie van de Erasmus School of Law**, hierna: verweerder, van 23 oktober 2015 waarbij aan appellante geen dispensatie is verleend van het voortgangsvereiste bachelor 2 en 3 van de opleiding Fiscaal recht.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij schrijven van 3 december 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 23 oktober 2015. Op 8 januari 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 1 februari 2016. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. .... en prof.mr.dr ....., beiden vicevoorzitter examencommissie ESL.

II. Motivering

1. Appellante betoogt dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden niet heeft voldaan aan het voortgangsvereiste voor toelating tot vakken van het derde bachelorjaar (B3). Appellante stelt dat zij inmiddels 45 ects aan B2 vakken heeft behaald, van welke vakken zij het vak Verbintenissenrecht heeft gecompenseerd. Appellante is van mening dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden omdat aan andere studenten met 45 ects aan B2 vakken wel dispensatie is verleend. Voorts is appellante van opvatting dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden omdat verweerder geen informatie over de persoonlijke omstandigheden van appellante heeft opgevraagd bij de studieadviseur. Appellante zegt thans te voldoen aan de voortgangsvereisten zoals verwoord in de Regeling compensatoir toetsen en voortgangsvereiste bachelor 2 en 3. Zij beroept zich op de hardheidsclausule. Ter zitting geeft appellante aan dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden het vak Heffingen lokale overheden niet heeft kunnen herkansen vorig collegejaar. Als zij dat vak wel had behaald, had zij volgens appellante voldaan aan de eis van minimaal 45 ects B2 vakken.
2. Verweerder geeft aan dat alleen afgeweken kan worden van het voortgangsvereiste zoals vastgelegd in de Regeling compensatoir toetsen en voortgangsvereiste wanneer het niet verlenen van dispensatie zou leiden tot onbillijkheden van overwegende aard voor de toekomst. Daarvan is in dit geval geen sprake volgens verweerder. Van als gevolg van het bestreden besluit op te lopen studievertraging is slechts beperkt sprake. In de blokken 1 en 2 van het huidige collegejaar mocht appellante het B3 vak Minor volgen. In de blokken 5 en 8 dient appellante de nog openstaande B2 onderdelen te behalen. Verweerder geeft aan dat appellante in de veronderstelling was dat zij dit studiejaar alle B2 en B3 onderdelen kon afronden, om vervolgens per 1 september 2016 te beginnen met de masteropleiding. Appellante zal evenwel als gevolg van de opbouw van de opleiding (meer in het bijzonder het traject voor het bachelorwerkstuk) niet in staat zijn

om de bacheloropleiding in het huidige collegejaar nog af te ronden, aldus verweerder. Ter zitting informeert het college naar het belang van appellante bij haar beroep gelet op het bericht van verweerder dat appellante dit collegejaar haar bachelor niet zal kunnen afronden. Appellante merkt op dat er een verkort traject is voor de bachelorscriptie en dat zij van die mogelijkheid graag gebruik wil maken. Verweerder merkt op dat in september 2016 mogelijk zou kunnen worden deelgenomen aan een verkort traject voor de bachelorscriptie. Verweerder wijst erop dat daarvoor voorwaarden gelden, waaronder minimaal 150 ects aan studiepunten die moeten zijn behaald, waaraan appellante op dit moment niet voldoet.

Verweerder geeft verder aan dat het voortgangsevereiste strikt geïnterpreteerd dient te worden. Het meetmoment ligt op 1 september van elk studiejaar. Dit meetmoment is ingesteld met het oog op de opbouw van B3. Tussentijdse instroom is in dat opzicht niet wenselijk, aldus verweerder. Een beroep op het gelijkheidsbeginsel kan dan ook niet slagen volgens verweerder, omdat de studenten die met 45 ects wel zijn toegelaten tot het B3, de vereiste 45 ects reeds hadden behaald voor 1 september 2015 en niet pas op 7 november 2015, zoals appellante. Er is dus geen sprake van gelijke gevallen. Wat betreft het raadplegen van de studieadviseur over de omstandigheden van appellante merkt verweerder op dat persoonlijke omstandigheden geen rol van betekenis spelen bij besluiten om al dan niet dispensatie van het voortgangsevereiste te verlenen. Overigens, zo voegt verweerder daaraan toe, was de aanduiding van de persoonlijke omstandigheden van dien aard dat verweerder onvoldoende aanleiding zag hierover de studieadviseurs te consulteren. Verweerder heeft dit alsnog gedaan na ontvangst van het beroepschrift.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Niet in geding is dat appellante aan de start van het studiejaar 2015-2016 niet beschikte over 45 ects aan vakken van B2, en daarmee niet voldeed aan een voorwaarde voor toelating tot vakken van B3. Daarmee is de situatie van appellante niet vergelijkbaar met die van andere studenten die beschikten over het benodigde aantal ects aan het begin van het studiejaar. Het college is van oordeel dat het beroep dat appellante doet op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt.

Het college is voorts van oordeel dat appellante tevergeefs betoogt dat verweerder ten onrechte haar beroep op de hardheidsclausule heeft afgewezen. Naar het oordeel van het college is er geen sprake van een onbillijkheid van overwegende aard. Daarbij neemt het college mede in beschouwing dat ter zitting is gebleken dat eventuele studievertraging slechts van beperkte omvang zal zijn.

Hetgeen appellante -in spaarzame bewoordingen- naar voren heeft gebracht over haar persoonlijke omstandigheden leidt het college evenmin tot een ander oordeel.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Dit brengt met zich dat het verzoek van appellante tot het treffen van een voorlopige voorziening niet voor toewijzing in aanmerking komt.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond en wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.